

זוהר היומי

זוהר שמות – דף ר"ח ע"ב

פרשת ויקהל

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (ר"ח ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

אַחֲרָיִים. אֶצְבָּעָאן לְגוּ בְּלֹא טוּפְרִין, אֵלִין אֵינּוֹן אַנְפִּין פְּנִימָאן אֲתַכְסִּין. וְרָזָא דָא, (שמות לג) וְרָאִיתָ אֶת אַחֲרֵי. אֵלִין אַחֲרֵי, (בראשית ר"א ע"א) אֶצְבָּעָאן, לְאַחֲרָא בְּטוּפְרִיהוֹן. וּפְנִי לֹא יֵרָאוּ, אֵלִין אֶצְבָּעָאן לְגוּ, בְּלֹא טוּפְרִין, דְּאֵינּוֹן אַנְפִּין פְּנִימָאִין.

תרגום לעברית

וְהַסּוּד הַזֶּה, הַצִּפְרָנִים שֶׁל אַחֲרֵי הָאֶצְבָּעוֹת. וְהָאֶצְבָּעוֹת לְבָדֵן לְפָנִים. הַצִּפְרָנִים שֶׁל אַחֲרֵי הָאֶצְבָּעוֹת הֵם פָּנִים אַחֲרוֹת שֶׁצָּרִיכוֹת לְהָאִיר מִתּוֹךְ אוֹתוֹ נֵר, וְאוֹתָם פָּנִים שֶׁנִּקְרָאִים אַחֲרֵים. הָאֶצְבָּעוֹת לְפָנִים בְּלִי צִפְרָנִים, אֵלּוּ הֵן הַפָּנִים הַפְּנִימִיִּים הַמְּכֻסִּים. וְסוּד זֶה - (שמות לג) וְרָאִיתָ אֶת אַחֲרֵי. אֵלֶּה אַחֲרֵי הָאֶצְבָּעוֹת לְאַחֹר בְּצִפְרָנֵיהֶן. וּפְנִי לֹא יֵרָאוּ, אֵלֶּה הָאֶצְבָּעוֹת לְפָנִים בְּלִי צִפְרָנִים, שֶׁהֵן הַפָּנִים הַפְּנִימִיִּים.

טקסט הזוהר

וְכַד מְכַרְכִּינֵן עַל שְׂרָגָא, בְּעֵי לְאַחֲזָא אַחֲרֵי אֶצְבָּעָאן בְּטוּפְרִין, לְאַתְנַהֲרָא מְגוּ הַהוּא שְׂרָגָא, וּפְנִימָאִי דְּאֶצְבָּעָאן, לֹא אֶצְטְרִיכוּ לְאַכְפֵּיא (נ"א לאחזאה) לֹוֹן לְאַתְנַהֲרָא מְגוּ הַהוּא שְׂרָגָא, דְּהָא אֵינּוֹן לֹא נִהְרִין, אֵלֹא מְגוּ שְׂרָגָא עֲלָא דְלַעֲיִלָא לְעִילָא, דְּאִיהִי טְמִירָא וּגְנִיזָא דְלֹא אֲתַגְלִיא כָּלִל. וְאֵינּוֹן לֹא נִהְרִין מְגוּ שְׂרָגָא דְּאֲתַגְלִיא כָּלִל, בְּגִין כּוּךְ

בְּעֵי לְאַחֲזָא אַחֲרֵי אֶצְבָּעָן בְּטוֹפְרִין. וּפְנִימָאֵי דְאֶצְבָּעָן, לֹא בְּעֵי לְאַחֲזָא קִמֵּי הָאֵי שְׂרָגָא. טְמִירִין אֵינּוּ, וּבְטְמִירוֹ אֶתְנַהֲרִין. פְּנִימָאִין אֵינּוּ, וּמְפְנִימָא אֶתְנַהֲרִין. עַלְאִין אֵינּוּ, וּמַעְלָא אֶתְנַהֲרִין. זָכָאִין אֵינּוּ יִשְׂרָאֵל, בְּעֵלְמָא דִּין, וּבְעֵלְמָא דְאֵתִי.

תרגום לעברית

וּכְשֶׁמְבָרְכִים עַל הַנֵּר, צָרִיךְ לְהִרְאוֹת אֶת אַחֲרֵי הָאֶצְבָּעוֹת בְּצַפְרָנִים, לְקַבֵּל אוֹר מִתּוֹךְ אוֹתוֹ הַנֵּר, וְאֵת פְּנֵים הָאֶצְבָּעוֹת לֹא צָרִיךְ לְכַפּוֹת (לְהִרְאוֹת) אוֹתָן שֶׁיֵּאִירוּ מִתּוֹךְ אוֹתוֹ הַנֵּר, שֶׁהֵרִי אֵינּוּ מְאִירוֹת אֶלָּא מִתּוֹךְ הַנֵּר הָעֲלִיּוֹן שֶׁלְמַעַלָּה לְמַעַלָּה, שֶׁהוּא טְמִיר וְגִנּוּז וְשֶׁלֹּא נִגְלָה כָּלֵל. וְאֵינּוּ מְאִירוֹת מִתּוֹךְ הַנֵּר שֶׁגִּלּוֹי כָּלֵל. מִשּׁוֹם כֵּךְ צָרִיךְ לְהִרְאוֹת אֶת אַחֲרֵי הָאֶצְבָּעוֹת בְּצַפְרָנִים, וְאֵת פְּנֵים הָאֶצְבָּעוֹת לֹא צָרִיךְ לְהִרְאוֹת לְפָנֵי הַנֵּר הַזֶּה. טְמִירוֹת הֵן, וּבִסְתֵר הֵן מְאִירוֹת. פְּנִימִיּוֹת הֵן, וּמְפְנִימִים מְאִירוֹת. עֲלִיוֹנוֹת הֵן, וּמַעְלִיוֹנִים הֵן מְאִירוֹת. אֲשֶׁרֵיהֶם יִשְׂרָאֵל בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

טקסט הזוהר

וּבְעֵי לְאַרְחָא בְּבוֹסְמִין, כִּד נִפְיָק שְׁבֻתָּא, עַל דְּאֶסְתֵּלֵק הָהוּא רוּחָא, וְנִפְשָׁא דְּכֵר נָשׁ אֲשֶׁתְּאַרְת בְּעֶרְטוּלָא, (ס'א אֲשֶׁתְּנִית בְּקֶרְטוּפָא) בְּגִין הָהוּא סְלִיקוּ, דְּאֶסְתֵּלֵק רוּחָא מִנִּיהּ וְהָא אוֹקְמוּהָ.

תרגום לעברית

וְצָרִיךְ לְהִרְיַח בְּבִשְׂמִים כְּשִׁיּוּצָא שְׁבֻתָּא עַל שֶׁהִסְתַּלֵּקָה אוֹתָהּ רוּחַ, וְנִפְשָׁא הָאָדָם נִשְׁאַרְת עֲרָמָה (מִשְׁתַּגִּית בְּבִקְעִים) מִשּׁוֹם אוֹתוֹ סְלִיק שֶׁהִסְתַּלֵּקָה הָרוּחַ מִמֶּנּוּ, וְהֵרִי פִּרְשׁוּהָ.

טקסט הזוהר

כְּתִיב (בְּרֵאשִׁית כו) וַיֵּרַח אֶת רִיחַ בְּגָדָיו וַיְבָרְכֵהוּ וְגו'. הָאֵי קָרָא אוֹקְמוּהָ וְאֶתְמַר, אֲבָל תָּא חֲזִי, רִיחָא אִיהוּ קִיּוּמָא דְנִפְשָׁא, בְּגִין דְּאִיהוּ מְלָה דְאֶעִיל לְנִפְשָׁא, וְלֹא לְגוּפָא. תָּא חֲזִי, כְּתִיב וַיֵּרַח אֶת רִיחַ בְּגָדָיו, הָאֵי אוֹקְמוּהָ, אֵינּוּ לְבוּשֵׁי דְאָדָם קִדְמָא הוּא, דִּיחֵב לִיָּה

קודשא בריך הוא לאלבשא לון.

תרגום לעברית

כתוב (בראשית כז) וירח את ריח בגדיו ויברכהו וגו'. פסוק זה פרשוהו ונתפאר. אבל בא וראה, הריח הוא קיום הנפש, משום שהוא דבר שנכנס לנפש ולא לגוף. בא וראה, כתוב וירח את ריח בגדיו, הרי פרשוהו שאלו היו אותם לבושי אדם הראשון שנתן לו הקדוש ברוך הוא ללבשם.

טקסט הזהר

בגין דהא כד חב אדם, אתעדי מניה ההוא לבושא יקירא, דאתלבש ביה בקדמיתא, כד אעיל ליה בגנתא דעדן. ולכתר דחב, אלביש ליה בלבושא אחרא, לבושא קדמא, דאתלבש ביה אדם בגנתא דעדן, איהו הוה (מאיון מלבושין) מאיון רתיכין, דאקרון אחוריים, ואיון לבושין דאקרון לבושי טופרא.

תרגום לעברית

משום שהרי כשחטא אדם, העבר ממנו אותו לבוש נכבד שהתלבש בו בראשונה כשהכניסו לגן עדן, ואחר שחטא הלביש אותו בלבוש אחר. הלבוש הראשון שהתלבש בו אדם בגן עדן, הוא היה (מאותם מלבושים) מאותן מרכבות שנקראו אחורים, ואותם לבושים שנקראו לבושי צפרן.

טקסט הזהר

וכד הוה בגנתא דעדן, כל אינון רתיכין, וכל אינון משריין קדישין, כלהו סחרין ליה לאדם, ואתנטיר מכלא, ולא הוה יכול מלה בישא לאתקרבא בהדיה. כיון דחב, ואתעדו מניה אינון לבושין, (ס'א ואתלבש בלבושין דחול ממלין כו') דחיל ממלין בישין, ורוחין בישין, ואסתלקו מניה אינון משריין קדישין, ולא אשתארו ביה, אלא אינון ראשי טופרי דאצבעאן, דסחרין לון לטופרין סחרנו דזוהמא אחרא.

וּכְשֶׁהָיָה בְּגֵן עֵדֶן, כָּל אוֹתָן מְרַכְבוֹת וְכָל אוֹתָם מַחְנוֹת קְדוֹשִׁים, כָּלָם הִקִּיפוּ אֶת אָדָם, וּנְשָׁמַר מֵהַכָּל, וְלֹא הָיָה יָכוֹל דִּבֵּר רַע לְקֶרֶב אֵלָיו. וְכִיּוֹן שֶׁחָטָא וְהִעָבְרוּ מִמֶּנּוּ אוֹתָם לְבוֹשִׁים, (וְהַתְּלַבֵּשׁ בַּלְבוּשִׁי חַל מִדְּבָרִים) פָּחַד מִדְּבָרִים רָעִים וְרוּחוֹת רָעוֹת, וְהִסְתַּלְקוּ מִמֶּנּוּ אוֹתָם מַחְנוֹת קְדוֹשִׁים. וְלֹא נִשְׁאַרוּ בּוֹ אֵלָּא אוֹתָם רִאשֵׁי צִפְרָנֵי הָאֲצָבָעוֹת שֶׁסּוֹבְבִים אֶת הַצִּפְרָנִים סָבִיב זֶהְמָה אַחֲרָת.

טקסט הזוהר

וּבְגִין כֵּן, לֹא לִיבְעֵי לִיָּה לְבַר נָשׁ לְרַכָּאָה אֵינוֹן טוֹפְרִין דְּזוֹהֶמָא, דִּהָא כְּמָה דְּאַסְגִּיאָו, הָכִי נָמִי אֲסַגִּי עַלִּיהָ קְסִטוּרָא, וְיִדְאָג בְּכָל יוֹמָא, וּבְעֵי לְסַפְרָא לִוָּן, וְלֹא יִרְמִי לִוָּן, דִּלָּא יַעֲבִיד קִלְנָא בְּהָהוּא אַתָּר, דִּיכִיל הָהוּא בַּר נָשׁ לְאַתְּזָקָא. וְכִלָּא כְּגוֹנוֹנָא עֲלָאָה. דִּהָא לְכָלְהוּ אַחוּרִיִּים, סַחֲרָא סַטְרָא אַחֲרָא, וְלֹא אַצְטְרִיף לִיָּה בְּאַתָּר דְּעִלְמָא.

תרגום לעברית

וּמִשּׁוּם כֵּן לֹא צָרִיף לְאָדָם לְגַדֵּל אוֹתָן צִפְרָנִים שֶׁל זֶהְמָה, שֶׁהָרִי כְּמָה שֶׁמִּתְרַבּוֹת, כֵּן גַּם מִרְבָּה עָלָיו זֶהְמָה, וְיִדְאָג בְּכָל יוֹם וְצָרִיף לְגִזֵּר אוֹתָן, וְלֹא יִזְרַק אוֹתָן, שֶׁלֹּא יַעֲשֶׂה קִלּוֹן בְּאוֹתוֹ מְקוֹם, שֶׁיָּכוֹל אוֹתוֹ אָדָם לְהַנָּזֵק. וְהַכָּל כְּמוֹ שֶׁלְמַעֲלָה. שֶׁהָרִי לְכָל אַחוּרִים מְקִיף הַצֵּד הָאֲחֵר, וְלֹא צָרִיכִים אוֹתוֹ בְּמְקוֹם שֶׁל הָעוֹלָם.

טקסט הזוהר

לְבַתָּר עֲבִד לִיָּה לְאָדָם, לְבוֹשִׁין אַחֲרָנִין, מִטְרָפִי אֵילָנִין דְּגִנְתָּא דְּעֵדֶן דְּאַרְעָא. דִּהָא בְּקִדְמִיתָא הָווּ אֵינוֹן לְבוֹשִׁין, מֵאֵינוֹן אַחוּרִיִּים דְּגִנְתָּא דְּלַעֲיָלָא, וְהַשְׁתָּא מִגִּנְתָּא דְּאַרְעָא, וּנְפָקִי מִגִּנְתָּא. וְאֵינוֹן לְבוֹשִׁין הָווּ סִלְקִין רִיחִין וּבוֹסְמִין דְּגִנְתָּא, דְּנִפְשָׁא מִתִּישְׁבָּא בְּהוּ, וְחֲדֵי בְּהוּ. הָדָא הוּא דְכָתִיב וַיֵּרַח אֶת רִיחַ בְּגָדָיו וַיְבָרְכֵהוּ, דִּהָא אֶתִישְׁבָּא נִפְשִׁיהָ וְרוּחִיהָ דִּיִּצְחָק בְּהָהוּא רִיחָא.

אחר כך עשה לאדם לבושים אחרים מהעלים של עצי גן העדן שבארץ. שהרי בראשונה היו אותם לבושים מאותם אחרים של הגן שלמעלה, ועכשו מהגן של הארץ, ויצאו מהגן. ואותם לבושים היו מעלים ריחות ובשמים של הגן שהנפש מתישבת בהם ושמחה בהם. זהו שכתוב וירח את ריח בגדיו ויברכהו, שהרי התישבה נפשו ורוחו של יצחק באותו ריח.

טקסט הזוהר

בגין דא כד נפק שבתא, בעי לארחא בבוסמין, לאתישבא נפשיה ברהווא ריחא, על ההוא ריחא עלאה קדישא דאסתלק מניה. וההוא ריחא מעליא דבוסמין איהו הדס. דהא קיומא דאתר קדישא דנשמתינ נפקין מניה, הדס איהו. ודא איהו קיומא דנפשא, כגוונא דלעילא, לאתקיימא מההוא ערטולא דאשתארת.

תרגום לעברית

משום כך, כשיוצאת שבת, צריך להריח בבשמים לישוב את נפשו באותו ריח על אותו ריח עליון קדוש שהסתלק ממנו, ואותו ריח המעלה שבבשמים הוא הדס, שהרי קיום המקום הקדוש שממנו יוצאות הנשמות הוא הדס. וזהו קיום הנפש כמו שלמעלה, כדי להתקים מאותה התערטלות שנשארה.

טקסט הזוהר

כד נפק שבתא, אתלבש אדם, באינון לבושין דגנתא דעדן דארעא, דסלקין ריחין ובוסמין, לקיימא נפשיה, על ההוא רוחא קדישא עלאה יקירא דאסתלק מניה. והדס איהו קיומא דנפשא ודאי. כגוונא עלאה, דאתקיימא קיומא דנפשא.

כְּשִׁיּוּצֵאֵת הַשֶּׁכֶת, הִתְלַבֵּשׁ אָדָם בְּאוֹתָם לְבוּשֵׁי גֶן עֵדֶן שֶׁל הָאָרֶץ שְׁמַעְלִים רֵיחַ וּבְשָׂמִים, לְקַיֵּם אֶת הַנֶּפֶשׁ עַל אוֹתָהּ רוּחַ קְדוֹשָׁה עֲלִיּוֹנָה נִכְבְּדָה שֶׁהִסְתַּלְקָה מִמֶּנּוּ. וַהֲדָם הוּא וְדַאי קִיּוֹם הַנֶּפֶשׁ, כְּדָגְמָא עֲלִיּוֹנָה, שֶׁהִתְקִימָה קִיּוֹם הַנֶּפֶשׁ.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (ר"ט ע"א) ◆

טקסט הזוהר

הֵהוּא רוּחָא עֲלֵאָה דְנִחִית עֲלֶיהָ דְבַר נֶשׁ בְּחֶדּוֹ, וְחֲדֵי לְנִפְשִׁיהָ, כְּדִין קִיּוּמָא נִפְשָׁא דְבַר נֶשׁ, כְּגִוּוֹנָא דְעֲלָמָא דְאֵתִי, דְזִמִּין

תרגום לעברית

אוֹתָהּ רוּחַ עֲלִיּוֹנָה שְׁיֹרֶדֶת עַל אָדָם בְּשִׁמְחָה וּמִשְׁמַחַת אֶת נִפְשׁוֹ, אֲזִי עוֹמְדָת נֶפֶשׁ הָאָדָם כְּמוֹ הָעוֹלָם הַבָּא, שֶׁעֲתִיד לִהְיוֹת מִמֶּנּוּ. כְּמוֹ שְׁאָדָם מְהִנֶּה אֶת הָרוּחַ הַזֶּה בְּעוֹלָם הַזֶּה, כֹּךְ אוֹתָהּ רוּחַ מְהִנֶּה אוֹתוֹ לְעוֹלָם הַבָּא, שֶׁכְּתוּב (ישעיה נח) אֲזִי תִתְעַנֵּג עַל ה' וְגו'. וְכְתוּב וְהַשְׁבִּיעַ בְּצַחֲצָחוֹת נִפְשָׁהּ. כְּמוֹ שְׁאָדָם מְרוּה אֶת אוֹתוֹ עֲנֵג וּמְהִנֶּה אוֹתוֹ, כֹּךְ גַּם הוּא מְרוּה אוֹתוֹ לְעוֹלָם הַבָּא. אֲזִי כְּשֶׁהָאָדָם זוֹכֶה וּמִשְׁלִים אֶת שְׁלֵמוֹת כְּבוֹד שֶׁכֶת כְּפִי שְׁאִמְרָנוּ, הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא קוֹרָא עֲלֵיו וְאוֹמֵר, (שם מט) וַיֹּאמֶר לִי עֲבָדִי אֶתָּה יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּךָ אֶתְפָּאֵר.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.